

zopet tretjo, četrto i. t. d., ali nobena ne dopade mesarju. Kmet jezen, da mu ne more ustreči, misli in misli, naposled nagerbanči čelo, odpre usta, vtakne roko v žep, ter začne peti:

Pridi, pridi vèn mošnjíček
Plačan hoče biť možíček.

„To mi dopade, to je po mojej volji, takó je prav,“ vpije mesar.

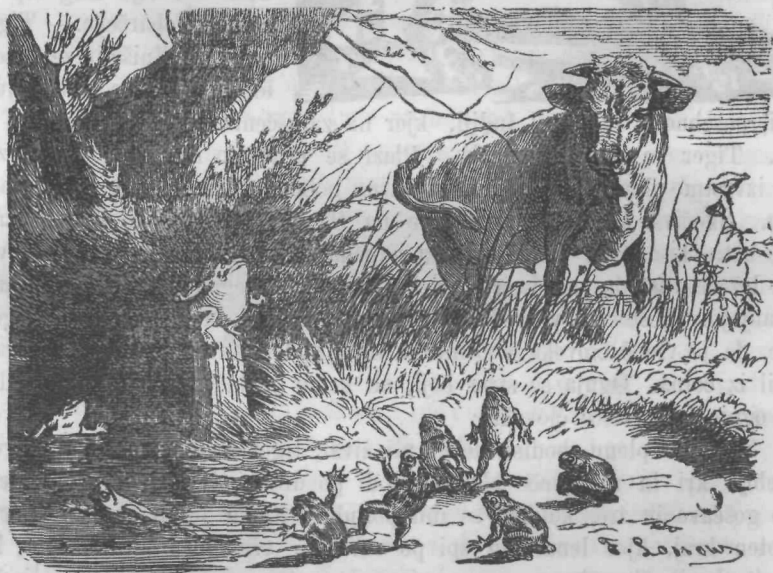
„Dobro, če ti ta pesem dopade, sem pa prost dolgá in krača je moja,“ to rekši jo kmetič naglo naprej pobriše.

Zdaj še le je mesar sprevidel, kako ga je kmet prekanil, toda prépozno je bilo, kajti prebrisani kmet je že petró odnesel s kračo.

Ivana Jam.

Žaba in vol.

(Basen.)

Na livadi blizo nekega močvirja, v katerem je bilo mnogo žab, se je pasel vol. Žaba vidši lepega vóla reče svojim tovaršicam: „Tako velika, kakor je vol, sem lahko tudi jaz.“ To rekši, začne svojo gerbasto kožo napihovati, ter vpraša svoje tovaršice: „Ali nisem tako velika, kakor vol?“ Tovaršice se jej smejejo in rekó: „Še zmêrom si majhna žaba, kakoršna si bila poprej.“ — Še bolj se napenja in zopet vpraša: „Kaj pa zdaj, ali nisem velikemu volu enaka?“ „Nisi ne“ jej odgovoré druge žabe. „Nó, zdaj le bom“ reče ter se še bolj in bolj napenja in — poči.

Napuh pelje v nesrečo.

